

۰۲/۰۸/۲۰۱۶

م، نعیم بارز

جنبش روشنایی،

پروانه وار مردم را قربانی روشنایی نمود!

«جنبش روشنایی» که معلوم نیست از سوی چه کس و کسانی و با چه اهداف و چه برنامه و اساسنامه ای تشکیل یافته است؟

- گاه نا سنجیده به دفاع از محصلین قوم هزاره در پوهنتون کابل بخاطر کم آوردن نمره در امتحانات و ناکامی، آنها را به مظاهره و اعتصاب غذایی کشیده و خواستار برکناری بعضی استادان و رئیس پوهنتون کابل شده است.

• - گاه ظاهراً به هدف تمدید لاین برق پنجصد میگاوات از مسیر با میان مردم را در تظاهرات به نوع شورش تا بالا بردن به دیوار های بلند ارگ ریاست جمهوری پیش برده که در اثر فیر های نیروی امنیتی از ترس در حین فرار تعداد پسر و دختر لغزیده و زخمی شده اند.

* - بار دیگر در دعوی لاین برق از سوی «جنبش روشنایی» بحث بالا گرفت که در نتیجه رئیس جمهور مجبور شد کمیسیونی متشکل از مهندسين، متخصصين اقتصادي و اداري را با سويه بلند تعيين نمايد تا از هر نگاه معلوم نمايند که در کل تمدید لاین برق ترکمنستان از کدام مسیر به نفع مردم و کشور است؟ اما با وجود اینکه کمیسیون پس از بررسی و تحقیق تثبیت نمود که از هر نگاه تمدید لاین برق مذکور از مسیر سالنگ به کابل بهتر و با صرفه تر است. با آنهم رئیس جمهور امر تمدید یک مقدار برق به بامیان را داد که گفته شده نه تنها برای روشن ساختن خانه های مردم بامیان بلکه برای روشن ساختن خانه های همه مردم نقاط مرکزی کفایت می کند.

اما باز هم «جنبش روشنایی» قناعت نکرده و روی خواست خود و اعتراض علیه فیصله مذکور خواستند تظاهراتی به راه اندازند. نیروهای امنیتی با بدست آوردن اطلاع به جنبش مذکور خبر دادند که اگر تظاهراتی را به راه اندازند احتمال خطر عملیات انتحاری در آن روز و در میان تظاهر کنندگان ممکن است.

مگر جنبش مذکور با وجود اخطار پولیس غیر مسئولانه زیر نام دفاع از «حق برق برای مردم بامیان و عدالت خواهی» با استفاده از انگیزه مذهبی و عواطف قومی پای هزاران نفر کارگر، کارمند، پیشه ور، شاگردان

د پانو شمیره: له 1 تر 3

افغان جرمن آن لاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پتهله مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنی د لیکنیزی بڼې پازوالی د لیکوال په غاړه ده، هبله من یو خپله لیکنه له رالیرو مخکې په خیر و لولئ

مکتب، فاکولته و غیره را به تظاهرات کشاند که دیده می شد از میان آن همه مردم یک فی صد آن هم از بامیان به کابل نیامده بلکه بیشتر مردم دشت برچی، کارته سخی و جا های دیگر هزاره نشین شهر کابل بودند که در نتیجه به اثر عمل انتحاری گروه وحشی و جنایت بار «داعیش» هشتاد و هفت نفر مرد و زن کشته و بیش از سه صد نفر زخمی به بار آمد.

گرچه مردم، گروهها و احزاب در نظام دیموکراسی حق دارند برای خواست ها و حق شان هر گاه از طریق مذاکره با نهاد های دولت به نتیجه نرسند، با استفاده از حق فعالیت های صنفی دست به اعتصاب و مظاهره بزنند، اما از یک سو نباید هر خواست صنفی و حق اقتصادی مردم را سیاسی ساخت و برای نمایش قدرت خود در میان مردم با نا دیده گرفتن اوضاع و شرایط آنهم شرایط خون بار کشور که هر روز در شهر کابل و نقاط دیگر عملیات انتحاری و جنگ جریان دارد و بار ها دیده شده که پولیس و دیگر نیروهای امنیتی توان تأمین امنیت آن را ندارند، آن هم به آن گستردگی تعداد وسیع زن و مرد را به مظاهر کشیدن، چنانکه مظاهره 2016/7/23 دهمزنگ از سوی «جنبش روشنایی» یک عمل زور گویی غیر مسئولانه و غیر منطقی حاصل دیگری در پی نداشته و نخواهد داشت.

این نوع فعالیت های گروهی و حزبی تند روانه مرا بیاد دهه دیموکراسی از سال 1344 تا کودتای محمد داود خان می اندازد که: «گروه اسلامی» تحت رهبری برهان الدین ربانی و گلبدین حکمتیار. «حزب دیموکراتیک خلق افغانستان» تحت رهبری نور محمد تره کی و ببرک کارمل. «جریان شعله جاوید» یا سازمان جوانان مترقی تحت رهبری اکرم یاری ترجمان زبان انگلیسی در شرکت برق و برادرش صادق علی یاری استاد در پوهنتون کابل. اینها بودند که با پیروی از تیوری چپ و راست و پیروی از دولت های بیگانه با تند روی، شورش گری و کودتا کشور را در گیر جنگ های داخلی و خارجی نمودند که تاکنون از پیکر ملت خون جاریست.

به همین ارتباط بعد از واقعه ای خون بار روز 2016/7/23 بنا به دعوت تلویزیون طلوع چهار نفر در میز گفت و گو شرکت کرده بودند: یک نفر جوان هزاره بنام مجید به نمایندگی از «جنبش روشنایی» یک خانم از ولسی جرگه، یک نفر از جامعه مدنی و یکی هم آقای مرتضوی معاون سخنگوی ریاست جمهوری بودند که از خلال پرسش و پاسخ ها چند نکته از دید من مهم بود یکی اینکه مسئول پروگرام از نماینده جنبش پرسید:

• - پس از رویداد واقعه خونین دهمزنگ رئیس جمهور کمیسیون حقیقت یابی را از افراد بلند پایه تعیین نموده تا پس از بررسی همه جانبه واقعیت روی داد و مسئولین را شناسایی کرده گذارش دهند، آیا با هیئت تعیین شده موافق هستید؟

د یانو شمیره: له 2تر 3

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پتهله مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنی د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په خیر و لولئ

نماینده «جنبش روشنایی» جواب منفی داده گفت «جنبش روشنایی» متشکل از پنجاه نفر از جوانان تشکیل شده، ما دولت را غیر قانونی میدانیم و کسانی چون آقای خلیلی، سرور دانش، حاجی محمد محقق و غیره کسانی شامل دولت را قبول نداریم. جنبش جوانان راهش را از رهبران سنتی جدا نموده است، باید موضوع از سوی یک هیئت مرکب از نماینده «جنبش روشنایی» و افراد ورزیده و صادق تحت نظر نماینده سازمان ملل به صورت شفاف و بی طرفانه تحقیق و بررسی شود.

• - در برابر این سوال که «جنبش روشنایی» با آنکه خود را مدعی مدافع جامعه مدنی می داند چرا از اقوام دیگر افغانستان افرادی در آن دیده نمیشود؟

نماینده جنبش جواب داد که مانع برای ورود دیگران وجود ندارد چنانکه لطیف پدram نیز عضو جنبش است. آقای مرتضوی گفت ما چند بار از «جنبش روشنایی» خواستیم تا مسایل از طریق مذاکره حل و فصل شود، اما از سوی جنبش آقای احمد بهزاد پیشنهادات ما را رد کرد و حتی ما پنج نفر را تعیین کرده برای مذاکره در مسجدی که آنها بودند رفتیم ولی آنها با دیدن ما مسجد را ترک گفتند.

* - سوال دیگری که چند بار از سوی مسئول پیش برد بحث از نماینده «جنبش روشنایی» پرسیده شد، این بود که آیا با اینهمه رویداد خونین باز هم بخاطر لین برق به تظاهرات خیابانی ادامه می دهید؟ آقای مجید جواب داد که ما راه خود را برای لین برق از طریق بامیان و عدالت خواهی دنبال می کنیم.

قابل ذکر است که مبارزه مدنی و مسالمت آمیز اخلاقاً این نیست که برای رسیدن به شهرت و قدرت انسان ها را در وضع بی خبری و بر انگیزتن عواطف و احساسات قومی و انگیزه های مذهبی شان در حالت وخیم به سرک ها و بازار ها کشیده و زیر تیغ جنایت گران قرار داد و مردم را از مبارزه برای نیاز ها و خواست های بعدی شان مایوس ساخت.

مبارزه ای منطقی و قانونی و اصولی اینگونه خواهد بود که رهبران گروه ها و احزاب با درک شرایط عینی و ذهنی جامعه و شناخت دقیق از دولت که آیا برای نیاز ها و خواست های که مطرح می شوند توان پذیرفتن آن را دارد و یا خیر؟ اگر دریابند که در مقطع کنونی پافشاری بیش از حد منجر به درگیری و تلفات جانی خواهد شد باید عقب نشینی موقتی را ترجیح داد و خواست خود را برای شرایط بهتر موکول کرد. این نباید به ضعف و شکست تعبیر شود بلکه درک منطقی نفس مبارزه این را ایجاب می کند.

اگر رهبران سازمان ها و احزاب خواسته باشند مردم را در یک مبارزه مسالمت آمیز و نسبتاً دوام دار با صبر و تحمل در جهت رسیدن به نیاز ها و خواست های مردم که یک امر دایمی است موفقیت آمیز به پیش برند در آغاز باید از نیاز ها و خواست های کوچک و روزمره مردم که پذیرفتن آن برای دولت هم بسیار دشوار و غیر ممکن نباشد آغاز نمایند تا به تدریج مردم از بدست آوردن پیروزی ها تشویق به مبارزه شده و برای رسیدن به خواست های متوسط و بزرگ اطمینان حاصل کرده با شناخت و اعتماد به رهبران به مبارزات بر حق شان ادامه دهند.

رهبران گروه ها و احزاب نباید هر نیاز و خواست صنفی و حقوقی مردم را سیاسی سازند و نباید از طریق مبارزات تک قومی به خیال هر چه زودتر رسیدن به پیروزی های بزرگ تا سر حد درگیری ها و رویداد های خون بار پافشاری نمایند.

مردم افغانستان بل اخص قشر جوان و روشنفکران این را در یابند که از طریق مبارزات تک قومی به پیروزی های بزرگ و قدرت سیاسی نخواهند رسید مگر اینکه با همبستگی دسته جمعی با دیگر اقوام وارد مبارزات اصولی و مسالمت آمیز شوند.

من در واقعه ای خونین دهمزنگ احتمال دست داشتن ایران و عربستان سعودی را هم نادیده گرفته نمی توانم، اما بیشتر از هر طرف و هر کس دولت افغانستان که حافظ نظم جامعه و جان مردم است، مسئول درجه یک بوده تا اگر اطلاع داشته که خطر احتمال حمله انتحاری وجود دارد باید به هر قیمتی نمی گذاشت مظاهره به راه افتد.

بعد از رویداد خون بار مظاهره واقع دهمزنگ رئیس جمهور غنی به زعم خود برای فرو نشاندن خشم مردم شتابزده حرف های زد که بیشتر مردم را بر انگیزتت، مثلاً گفت: چار راهی دهمزنگ و مینا ر تاریخی عبدال وکیل خان باید بنام چار راه شهیدان نام گذاری شود، اگر این تجویز درست باشد، در ظرف چهل سال اخیر در هر وجب خاک افغانستان مردم به شهادت رسیده، پس به زعم رئیس جمهور نام افغانستان هم شهیدان گذاشته شود.

پایان

د پانو شمیره: له3تر3

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پتهله مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلپکنی د لیکنيزي بني پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله لیکنه له رالیولو مخکي په خیر و لولی